

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

(Hizb-ut Tahrir Emiri Celil Âlim Ata İbn Halil Ebu Raşta Tarafından Facebook Sayfası Takipçilerinin “Fıkhi” Sorularına Verilen Cevaplar Silsilesi)

Soru-Cevap

Nebevi Sünnet Tıpkı Kur'an'ı Kerim Gibi Şerî Bir Delildir

Ahmed El-Kayravan'a

Soru:

Esselamu Aleykum ve Rahmetullahi ve Berakatuh Şeyh Ata, çok önemli bir sorum var ki o da şudur: Recmin hükmü Kur'an'da var mı yoksa sahih mütevatir hadislerde mi geçiyor? Ben bu hususta araştırma yaptım ve hırsızlık yapan kadın ve erkeğin elini kesin, zina eden kadın ve zina eden erkekten her birine yüz sopa vurun ve benzeri hükümler gibi Kur'an'da geçmediği halde neden bu hükmün şeriata dahil edildiğini anlamadım? Bizler şeriata ve hükümlerine, Kur'an'dan dolayı mı yoksa Sünnetten dolayı mı tabi oluyoruz? Gerçi siz bana, örneğin neden namaz ve abdestin hareketleri Kur'an'da geçmemiştir, Kur'an'da her şeyden bahsedilmiyor ve benzerlerini söyleyeceksiniz... Ancak bu hüküm kesindir. Yani 1+1 eşittir 2 şeklindeki matematik kuralı gibi temeldir. Yani Kur'an'da bulunan her hususla hükmediyoruz, şayet yoksa onu temel bir kanun olarak almıyoruz. Evet, tafsili olarak araştırma yapıp içtihatla bulunabilir ve tafsili olarak hadisi alabiliriz. Ancak hadisi temel alıp asıl olanı terk etmemiz imkansızdır. Teşekkür ederim.

Cevap:

Ve Aleykumselam ve Rahmetullahi ve Berakatuh.

Birincisi: Soruda geçen şu sözünüz: (Kur'an'da bulunan her hususla hükmediyoruz, şayet yoksa onu temel bir kanun olarak almıyoruz.) Bu, İslam'a ve Müslümanlara yabancı olan bir husustur. Zira bir Müslüman, Nebevi Sünnetin, Tıpkı Kur'an'ı Kerim gibi şerî bir delil olduğuna iman ettiği gibi sünnetde geçenlerin de Allah Subhanehu'dan gelen vahiy olduğuna ve sünnet ile Kur'an'ı Kerim'de geçenler arasında hiçbir fark gözetmeksizin tabi olmanın vacip olduğuna da iman eder... Sahabe-i Kiram Rıdvânullahi Aleyhim'den günümüze kadar Müslümanların takınımış olduğu tutum işte budur... Nitekim bu meseleyi İslam Şahsiyeti kitabında geçen: “Sünnet de Kur'an Gibi Şerî Delildir” ve “Sünnetle İstidlal (Delil Getirme)” konularında açıklamıştık. Aynı şekilde İslam Şahsiyeti Kitabı'nın birinci cildinde geçen “İkinci Delil: Sünnet” konusunda da açıklamıştık. Buralara müraacat ederseniz Allah'ın izniyle yeterli olacaktır. Yine de size, İslam Şahsiyeti Kitabı'nın birinci cildindeki “Sünnet de Kur'an Gibi Şerî Delildir” konusunda geçenleri aktarıyorum:

[Sünnet de Kur'an gibi şerî bir delildir ve Allahu Teala'dan gelen bir vahiydir. Sünneti terk edip yalnızca Kur'an'la yetinmek açık bir küfürdür. Böyle bir görüş İslam'dan çıkararak bir görüştür. Sünnetin Allahu Teala'dan gelen bir vahiy olduğu Kur'an'da gayet açıktır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“De ki ben ancak vahiy ile uyarıyorum.”** [Enbiya 45] Ve şöyle buyurmuştur: **“Bana vahyolunur. Ben ancak apaçık bir uyarıcıyım.”** [Sâd 70] Ve şöyle buyurmuştur: **“Ben ancak bana vahyolunana uyarım.”** [En'am 50] Ve şöyle buyurmuştur: **“Ben ancak Rabimden bana vahyolunana uyarım.”** [Araf 203] Ve şöyle buyurmuştur: **“O hevasından konuşmaz. Ancak O'na vahyolunur.”** [Necm 3-4] Hiçbir şekilde tevile/yorumla yer bırakmadan, Rasul'ün getirdiklerinin, konuştuklarının ve uyardığı şeylerin yalnızca vahiyden kaynaklandığı, vahiy ile sınırlı olduğu hususunda bu ayetlerin hem delaletleri hem de sübutu katidir/kesindir. Bu nedenle sünnet de Kur'an gibi vahiydir.

Kur'an'ı Kerim gibi tabi olmanın vacip olduğu Sünnete gelince; Aynı şekilde bu da Kur'an'da gayet açıktır. Zira Allahu Teala şöyle buyurmuştur: **“Rasul size neyi getirdiyse onu alın, sizi neden alıkoysaydı onu da bırakın.”** [Haşr 7] Ve şöyle buyurmuştur: **“Kim Rasule itaat ederse Allah'a itaat etmiş olur.”** [Nisa 80] Ve şöyle buyurmuştur: **“Onun emrine muhalefet edenlere bir fitnenin veya elim bir azabın isabet etmesinden sakınsınlar.”** [Nur

63] Ve şöyle buyurmuştur: **Allah ve Rasulü bir şeye hükmettiği zaman, mümin erkek ve mümin kadına artık işlerinde başka yolu seçmek yaraşmaz.** [Ahzab 36] Ve şöyle buyurmuştur: **Dikkat edin! Rabbinde andolsun ki aralarında çekiştikleri şeylerde seni hakem tayin edip, sonra senin verdiği hüküm iclerinde bir sıkıntı duymadan tamamen kabul etmedikçe iman etmiş olmazlar.** [Nisa 65] Ve şöyle buyurmuştur: **Allah'a itaat edin, peygambere itaat edin.** [Nisa 59] Ve şöyle buyurmuştur: **Eğer Allah'ı seviyorsanız bana uyun, Allah'da sizi sevsin.** [Al-i İmran 31] Getirdikleri hususunda Resule tabi olmanın farziyeti hakkında bu ayetlerin tamamı açık ve net ifadelerdir. Zira Resule itaat Allahu Teala'ya itaat sayılır.

Getirdiklerine tabi olmanın farziyeti açısından Kur'an ve hadis şerî delildirler. Bu konuda hadis de Kur'an gibidir. Bu nedenle, “yanımızda Allah Subhenu ve Teala'nın Kitabı var, yalnızca onda olanı alırız” demek caiz değildir. Çünkü bu ifadeden sünneti terk etmek anlaşılır. Bilakis Kur'an ve sünnet bir araya getirilmeli ve Kur'an delil olarak alındığı gibi sünnet de delil olarak alınmalıdır. Hadis olmaksızın yalnızca Kur'an'la yetinmek düşüncesinin bir Müslümandan çıkması caiz değildir. Nitekim Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem de bu noktaya dikkat çekmiştir. Zira Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in şöyle dediği varit olmuştur: **يوشك أن يقعد الرجل منكم على أريكته يحدث بحديثي فيقول بينني وبينكم كتاب الله فما وجدنا فيه حلالا استحللناه وما وجدنا فيه حراما حرّمناه وإن يوشك أن يقعد على أريكته يحدث بحديثي فيقول بينني وبينكم كتاب الله فما وجدنا فيه حلالا استحللناه وما وجدنا فيه حراما حرّمناه وإن** **Sizden bir adam çıkararak, koltuğuna yaslanır bir halde benden bir hadis okuyacak ve ardından da "sizin ile benim aramızda Allah'ın kitabı var. Onda helal bulduğumuzu helal kabul ederiz. Haram bulduğumuzu da haram kabul ederiz" diyecektir. Hâlbuki Allah'ın Rasulü'nün bir şeyi haram kılması Allah'ın haram kılması gibidir.** [Hakim ve Beyhaki tahriç etti.] Cabir'den merfu olarak gelen rivayette ise şu ifade yer almaktadır: **Kim benden bir hadis duyarsa ve yalanlarsa, üç şeyi yalanlamış sayılır: Allah'ı, Rasulünü ve kendisine hadis aktaranı.** [Mecmu'ul Zevaid Cabir'den rivayet etti.] Bu nedenle; “Kur'an'la hadisi kıyaslarız. Eğer hadis Kur'an'a uymazsa onu terkederiz” denilmesi hatadır. Çünkü bu tür bir ifade Kur'an-ı tahsis etmek, mukayyet kılmak veya mücmelini açıklamak için gelen hadisi terk etmeye götüren bir ifadedir. Hadis ile gelen bir şeyin Kur'an'a uymadığı veya Kur'an'da bulunmadığı görülebilir. Fer'î olanları asli olanlara ilhak eden hadisler bu tür hadislerdendir. Kur'an'da olmayıp hadisler vasıtasıyla ulaşılan birçok hükümler vardır. Özellikle açıklayıcı hükümler Kur'an'la değil yalnızca hadislerle gelmiştir. Bu nedenle hadisler Kur'an'a kıyas edilmezler. Hadisin getirdikleri alınır onun dışındakiler ise geri çevrilir. Gelen bir hadis, Kur'an'da manası katî olan bir nassla çeliştiğinde hadis dirayeten yani metin açısından reddolunur. Çünkü hadisin anlamı Kur'an'la çelişmektedir. Kays'ın kızı Fatıma'nın rivayet ettiği aşağıdaki hadis dirayeten reddolunan hadislerdendir. "Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem zamanında kocam beni üç talakla boşadı. Bunun üzerine ben Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'e geldim. Fakat Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem benim için ne nafaka ne de ev hükmünü uyguladı." Bu hadis reddolunur. Çünkü Kur'an'ı Kerimdeki Allahu Teala'nın şu ayeti ile çelişmektedir: **Boşandığınız, fakat iddeti dolmamış kadınları gücünüz nisbetinde kendi oturduğunuz yerde oturtun.** [Talak 6] Bu durumda hadis hem sübutu hem de delaleti katî olan Kur'an'ın nassı ile çeliştiği için reddolunur. Ancak hadis Kur'an'la çelişmiyorsa, Kur'an'ın ifade etmediği şeyleri kapsıyorsa veya Kur'an da olanın üzerine ilave yapıyorsa hem Kur'an'da olan hem de hadiste olan alınır. Yoksa Kur'an'da geçtiği için biz Kur'an'da olan ile yetiniriz denilemez. Çünkü Allah her ikisini de emretmiştir. Her ikisine birden inanmak vaciptir.] İslam Şahsiyeti Kitabı'nın birinci cildinden aktarılanlar bitti.

Şerî hükmün, hiçbir fark gözetilmeksizin Kur'an'ı Kerim'den alındığı gibi, Sünnetü'l-Mutahhara'dan da alındığı yukarıda geçenlerden açıkça anlaşılmaktadır. Bu yüzden bir hükmün alınmasının vacip olması için Kur'an'ı Kerim'de zikredilen bir hüküm olması gerekmez. Bilakis sadece Nebevi Sünnet'de geçmiş olsa bile şerî hüküm alınır... Zina eden evli birinin recmedilmesi konusuna gelince; bu, sünnetin Kur'an'ı açıklaması kapsamındadır. Çünkü sünnet, Kur'an'ı açıklar ve genel olanı tahsis eder. Dolayısıyla zina eden evli birinin recmedilmesi, aşağıda açıklanacağı üzere zina edene sopa vurulmasını gerektiren ayetin genelliğini tahsis etmektedir... Bu yüzden sünnetin, zina eden birinin recmedilmesi hükmünde

bağımsız olduğu söylenmez. Çünkü zina eden birinin recmedilmesi hükmü, zina edenin Kur'an'da açıklanan cezası kapsamındadır. Yani zina eden birine ceza verilmesinin aslı, Kur'an'da açıklanmış olup sünnet gelip ilgili olan ayetin genelliğini tahsis ederek Kur'an'ı açıklamış, zina eden evli kişiyi istisna kılmış ve onun cezasını ölünceye kadar recmedilmesi olarak belirlemiştir... Ayrıca Kitab'ın sünnetle tahsis edildiğine dair birçok örnek olup sadece zina eden evli birinin recmedilmesiyle sınırlı değildir...

İkincisi: Daha önce, H. 12 Muharrem 1441 M. 11/09/2019 tarihinde, zina eden evli birinin recmedilmesi konusunda cevap vermiştik. Şimdi size, sorunuza dair bir cevap niteliği taşımasından dolayı söz konusunu cevapta geçenleri aktarıyorum:

[Siz, zina eden evli birinin cezası, İslam fıkhında kesin mi diye soruyorsunuz? Ayrıca bunun hadlerden olup olmadığını, dahası bu asrın alimlerinin bazılarının söylediği gibi tazir cezalarından mı olduğunu soruyorsunuz?

Bunun cevabı aşağıdaki şekildedir:

1- Zina eden evli birinin cezasının ölünceye kadar taşlanması, akaid bölümüne değil şerif hükümler bölümüne girmektedir. Dolayısıyla diğer şerif hükümler gibi, bunun da alınabilmesi için delilinin kesin olması şart değildir, aksine usulu'l fıkıhta bilindiği üzere zanni galibin olması yeterlidir... Bu nedenle bu cezaya dair delilin kesin olması veya kesin olmaması cezanın alınmasına etki etmez. Aksine önemli olan şeriatta buna dair delilin sabit olmasıdır. Aşağıda belirtildiği gibi şeriatta, zina eden evli birinin cezasının, hiç şüpheye yer bırakmayacak şekilde ölünceye kadar recmedilmek olduğunu gösteren birçok sahih deliller bulunmaktadır.

2- Bu asırdaki bazı alimlerin, şerif hükümleri delillerinden alma noktasında doğru bir yol izlemedikleri görülmektedir. Çünkü onlar, şerif hüküm hakkında araştırma yaparlarken, çağa ayak durmaya ve Batı medeniyetinin uluslararası hukuk, insan hakları anlaşmaları ve benzerleri adına insanlara empoze ettiği hüküm ve görüşlerden dünyada egemen olanlara uygun görüşlere ulaşmaya hırs göstermektedirler... Bu ise doğru değildir. Çünkü talep edilen Allah'ın hükmü olup herhangi bir hüküm veya dünyaya egemen olan hüküm, kanun, tüzük ve görüşlere uygun olan bir hüküm değildir... Dolayısıyla vacip olan şerif hükmü delillerinden olduğu gibi almak, bunu tatbik ve uygulamanın konusu kılmak ve bütün dünyada buna davet etmek ve bunun propagandasını yapmaktır. Dolayısıyla tüm insanlık için elverişli olan hüküm budur. Çünkü bu hüküm, insanı yaratan ve onların halini bilen yaratıcı Subhanehu katındadır. **“Hiç yaratan bilmez mi? O, en ince işleri görüp bilmektedir ve her şeyden haberdardır.”** [Mülk 14] **“أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ تَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ** [Araf 54] **“Bilesiniz ki), yaratmak da emretmek de O'na mahsustur. Alemlerin Rabbi Allah ne yücedir!”** [Araf 54] Bu nedenle istinbatlarında çağa ayak uydurmaya ve Batı medeniyetiyle onaylamaya hırs gösteren kimselere itibar edilmemelidir. İster bunu vakıanın baskısı altında yapsınlar isterse Batılı kâfirlere razı etmek için yapsınlar fark etmez...

3- Zina eden evli birinin ölünceye kadar taşlanması ve evli olmayana yüz değnek vurulması cezası, İslam'da hadler bölümüne giren bir cezadır. Nitekim zina haddinin hükümlerini, Ukubat Nizamı Kitabı'nda detaylı ve yeterli bir şekilde açıkladık. Şimdi size Ukubat Nizamı Kitabı'nın “Zina Haddi” bölümünde geçen bazı kısımları aktaracağım:

[Bazıları, zina eden erkek ve kadının evli veya bekar olmalarına bakılmaksızın ve aralarında herhangi bir fark olmaksızın her ikisine de yüz değnek vurulacağını söylemektedir ve buna delil olarak da şu ayeti göstermektedirler: الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة ولا تأخذكم بهما رأفة في دين الله **“Zina eden erkek ve kadının her birine yüzer değnek vurun. Allah'ın dini hususunda onlara acımayın.”** [Nur 2] Bu ayete istinaden diyorlar ki; kesin ve yakîn olarak bilinen Allah'ın kitabını, içerisine yalan karışma ihtimali olan ahad bir habere dayanarak terk etmek caiz değildir. Zira bu durum kitabın sünnetle neshedilmesine yol açar ki bu, caiz değildir. Diğer taraftan içlerinde sahabe ve tabiinden kimselerin ve onlardan sonraki asırlarda yaşayanların da bulunduğu ilim ehlinin geneli, evli olmayanın yüz değnek ile, evli olanın ise Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in uygulaması gereğince ölünceye kadar recm edileceğini söylemektedirler. Çünkü Rasul Sallallahu Aleyhi ve Sellem “Maiz'i recm etmiştir.” Cabir b. Abdullah'dan şöyle rivayet edilmiştir: **“Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem, bir kadın ile zina eden bir adama sopa vurulmasını emretti. Daha sonra adamın evli olduğu haber verilince, onun taşlanmasını emretti ve adam recm edildi.”**

الزانية والزاني فاجلدوا كل واحد منهما مائة جلدة **“Zina eden erkek ve kadının her birine yüzer değnek vurun.”** ayetini inceleyen kimse, bunun genel bir ifade ile geldiğini görür. Zira ayette yer alan zina eden erkek ve zina eden kadın kelimeleri, genel lafızlardandır. Evli olanı da bekar olanı da kapsamına alır. Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den gelen hadis şöyledir: واغد يا أنيس إلى امرأة هذا فإن اعترفت فارجمها **“Ey Üneys! Bunun zina ettiği kadına git, eğer yaptığını itiraf ederse onu recm et.”** Yine Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in, evli olup olmadığını sorduktan sonra Maiz'i, diğer sahih hadislerde yer aldığı üzere Ğamidiye'yi recmettiği sabittir. Dolayısıyla bu hadisler, genel lafızlarla gelen bu ayette yer alan bu hükmün muhsan olmayanlar (evli olmayan) için olduğu ve evli olanların, bu hükümden istisna edildiği hususunda bu genelliği tahsis etmektedir. Hadisler, Kur'an'ı nesh etmeyip bu genelliği tahsis etmektedirler. Kur'an'ın, sünnetle tahsisi ise caizdir. Genel ifadelerle gelen birçok ayette de bu durum söz konusu olup hadisler ayetleri tahsis etmişlerdir.

Şerî delillerin, yani Kitap ve sünnetin işaret ettiği şerî hükme göre; evli olmayanlara, Allah'ın Kitabı ile amel edilerek yüz değnek sopa cezası, sünnetle amel edilerek de bir yıl sürgün cezası uygulanır. Ancak sürgün cezası şart olmayıp caizdir. İmamın görüşüne bırakılmış bir hükümdür, dilerse hem sopa vurur hem de bir yıl sürgüne gönderir, dilerse yalnızca sopa vurup sürgüne göndermez. Fakat hem sopa cezasını hem de sürgünü ortadan kaldırması caiz değildir. Çünkü evli olmayanın cezası celldir. Muhsan olanın (evli olanın) cezası ise, Allah'ın ayetini tahsis eden Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünneti ile amel edilerek, ölünceye kadar taşlanmaktır. Evli olan bir kimseye, hem sopa hem de taşlama cezasının bir arada uygulanması caizdir. Önce sopa cezası uygulanır, ardından da recmedilir. Yalnızca recm cezasının uygulanması da caizdir. Fakat sadece sopa cezası ile yetinilmesi caiz değildir; çünkü evli olanın cezası recmedilmektir.

.....

Evli olan bir kimseye uygulanacak cezalarla ilgili hadisler ise çoktur. Ebu Hüreyre ve Zeyd b. Halid'den: Bedevilerden iki adam Rasulullah (sav)'e geldi ve şöyle dedi: "Ey Allah'ın Rasulü! Allah için hakkımda, Allah'ın kitabı ile hüküm vermeni istiyorum. Birincisinden daha bilgili olan ikinci adam ise şöyle dedi: Evet, aramızda Allah'ın kitabı ile hükmet ve konuşmam için bana izin ver. Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem, ona konuş dedi: Adam dedi ki: Benim oğlum bu adamın yanında işçi idi. Bu adamın karısı ile zina etti ve oğlumun recmedilmesi gerektiğini öğrendim. Bunun üzerine oğlum için bir cariye ve yüz koyun fidye vermek istedim. İlim sahiplerine sorduğum zaman bana, oğluma yüz sopa vurulması ve bir yıl sürgün edilmesi, bu adamın karısının da recmedilmesi gerektiğini söylediler. Bunun üzerine, Allah Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: والذي نفسي بيده لأقضين بينكما بكتاب الله، الوليدة والغنم ردّ، وعلى ابنك جلد مائة، وتغريب عام، واغد يا أنيس - إلى امرأة هذا فإن اعترفت فارجمها **“Canımı elinde bulundurana yemin olsun ki, aranızda Allah'ın kitabı ile hükmedeceğim. Koyunlar ve cariye sana geri verilecek. Oğluna yüz kırbaç vurulması ve bir yıl sürgün edilmesi gerekir. Sonra Eslem'den bir adama: Ey Üneys! Bunun zina ettiği kadına git, eğer yaptığını itiraf ederse, onu recmet.”** Üneys, kadına gittiğinde kadın zina ettiğini itiraf etti ve Allah Rasulü'nün emri gereğince, Üneys onu recm etti. Rasul evli olanın recmedilmesini ve kırbaç vurulmamasını emretti. Şabi'den: “Ali Radiyallahu Anh kadını recmettiği zaman perşembe günü onu kırbaçladı cuma günü ise recmetti ve şöyle dedi: Allah'ın kitabına göre onu kırbaçladım, Rasulün sünnetine göre de recmettim.” Ubade İbn Samit'ten, Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem şöyle dedi: خذوا عني، خذوا عني، قد جعل الله لهن سبيلاً البكر بالبكر جلد مائة ونفي سنة، والثيب بالثيب جلد مائة والرجم **“(Hükümleri) benden alıp öğreniniz. (Hükümleri) benden alıp öğreniniz. Allah onlar için bir yol belirledi. Bekar bir erkek bekar bir kadınla zina etmişse (her birine) yüz değnek sopa vurun ve bir sene sürgün cezası vardır. Evli olan, evli olan ile zina ettiği zaman, yüz kırbaç ve recmetme vardır.”** Bu hadiste Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem evli olana kırbaç ve recm cezası uygulanacağını söylemektedir. Ali Radiyallahu Anh da evli olanı kırbaçlamış ve recmetmiştir. Cabir İbn. Semure'nin, Rasulullah (sav)'in Maiz b. Malik'i recmettiğini rivayet ettiği hadiste kırbaçlattığı yer almamaktadır. Yine Buhari'nin Süleyman İbn. Büreyde'den rivayet ettiği hadiste Nebi (sav)'in Ğamidiye'den bir kadını recmettiği zikredilirken, kırbaçlattığı zikredilmemektedir. Müslim'de yer alan bir rivayet de şöyledir: Nebi Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Cüheyne kabilesinden zina eden bir kadının elbisesini üzerine bağlamalarını sonra da taşlamalarını emretti.” Bu hadiste de sopa

vurdurduğu rivayet edilmemektedir. Bu rivayetlerin tümü Rasul (sav)'in evli olan kimseyi recmettiğine ancak kırbaçlatmadığına işaret etmektedir. "Evli olan, evli olan ile zina ettiği zaman, yüz kırbaç ve recmetme vardır." Hadisi, recmin vacip, sopa vurmanın ise caiz olup halifenin görüşüne bırakıldığına işaret etmektedir. Tüm hadisler arasında evli olana recm cezasıyla birlikte sopa cezasının da uygulanması haddten sayılmaktadır. Semure hadisine göre Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in Maiz'e sopa vurmuyup, yalnızca recmetmekle yetinmesi, Ubade İbn Samit'ten rivayet edilen "**Evli olan evli olan ile zina ettiği zaman yüz kırbaç ve recmetme vardır.**" hadisini neshedeceği şeklinde bir iddia ileri sürülemez. Böyle bir itiraz ileri sürülemez; çünkü Maiz hadisinin Ubade hadisinden sonra olduğu sabit değildir. Sonra olduğunun sabit olmaması, celdi zikretmeyi terk ederek, iptal edilmesini ve hükmünün de neshini gerektirmez. İki hadisten hangisinin önce, hangisinin sonra olduğunun sabit olmaması nesh durumunu tamamen ortadan kaldırmaktadır. Birinin diğerine tercih edilmesi de mümkün değildir. Recm cezasına ilave olarak yer alan celd cezası, vacip olan bir hüküm değil, caiz bir hükümdür. Öyleyse vacip olan hüküm, recm cezasıdır. Dahası imam hadislerin arasını cem etmede muhayyerdir...] Ukubat Nizamı Kitabı'ndan aktarılanlar bitti.

Sonuç olarak: Zina eden evli birinin cezası ölünceye kadar taşlanmaktır. Zira buna, Sahihayn ve diğer hadis kitaplarında Allah'ın Rasulü Sallallahu Aleyhi ve Sellem'in sünnetinden sabit olan sahih deliller delalet etmektedir. Dolayısıyla bu ceza, tazir kapsamından değil hadler kapsamına giren bir cezadır.] Daha önceki soru cevaptan aktarılanlar bitti.

Sonuç olarak zaten siz kendi kendinize hüküm vermişsiniz. Zira şöyle demişsiniz: (Gerçi siz bana, örneğin neden namaz ve abdestin hareketleri Kur'an'da geçmemiştir, Kur'an'da her şeyden bahsedilmiyor ve benzerlerini söyleyeceksiniz... Ancak bu hüküm kesindir. Yani 1+1 eşittir 2 şeklindeki matematik kuralı gibi temeldir. Yani Kur'an'da bulunan her hususla hükmediyoruz, şayet yoksa onu temel bir kanun olarak almıyoruz. Evet, tafsilî olarak araştırma yapıp içtihatla bulunabilir ve tafsilî olarak hadisi alabiliriz. Ancak hadisi temel alıp asıl olanı terk etmemiz imkansızdır. Teşekkür ederim.) Nitekim siz burada, namazı kılma keyfiyetini açıklayan şeylerin sünnetten almamızı caiz görüyor ve 1+1=2 gibi sabit olduğu için bunun caiz olduğunu söylüyorsunuz! Oysa zina eden evli biri için sünnet ile istidlalde bulunmak (delil getirmek) bundan farklı değildir... Namaz durumuna gelince; وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ "Namazı kılın." [Bakara 43] Bu, mücmeldir. Namaz (kılmanın) keyfiyetini açıklayan ise hadislerdir. Her ne kadar müçtehitler, rükû, secde ve kıraatın keyfiyeti açısından ihtilaf etmiş olsalar da... Dolayısıyla bu hadisler, mücmeli açıklamaktadır... Aynı şekilde الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي "Zina eden kadın ve erkeğin." [Nur 2] ayetine gelince; bu, geneldir (âmmdir). Çünkü zina eden kadın ve erkek lafızları, genel olan lafızlardır. Evli olanla ilgili hadisler, sopa vurma hakkında gelen bu genelliği tahsis etmiş, yani onu, evli olanın dışında zina edenle tahsis etmiştir. Dolayısıyla burada mesele, genel olanın tahsis edilmesi kapsamına girmektedir... Şayet usulü incelemiş olsaydınız, kesinlikle mücmelin açıklandığını, genel olanın tahsis edildiğini, mutlak olanın mukayyet kılındığını ve benzerlerini görecektiniz... Bütün bunlar, Kitap ve sünnetin, şerî olarak istidlalde bulunulmasını gerektiren bölümlerindendir.

Binaenaleyh namaz durumunda mücmelin açıklanması ile zina durumunda genel olanın tahsis edilmesinin arasını ayırmak, doğru ve caiz olmayan bir ayırımdır. Usulu'l Fıkıh ilminden tamamen habersizsen o başka. Allah Subhanehu ve Teala'dan, seni en doğru yola iletmesini ve sorunun başka bir bağlamda değil de kendi alanında olması amacıyla Usulu'l Fıkıhı anlamak için her türlü çabayı göstermeni niyaz ediyorum.

Umarım mesele şimdi açıklığa kavuşmuştur.

**Kardeşiniz
Ata İbn Halil Ebu Raşta**

**H. 02 Cumade'l Âhir 1442
M. 15/01/2021**

Cevaba, Emir'in aşağıdaki web sitesinden bağlanabilirsiniz:

<http://archive.hizb-ut-tahrir.info/arabic/index.php/HTAmeer/QAsingle/4092/>